

Râul

Poeziikrl

Am fost un râu
ce cu dor
a curs,
peste pietre,
peste dealuri,
și vocea noastră
lină și albastră
în codrii,
ce-i lăsam în urmă,
și acum
cu ecou,
răsună.
Și am gustat
primăveri,
și în parfum de flori
ne-am îmbătat,
am fugit de ploi
și de îngheț
ne-am apărat.
Am străbătut
o cale,
fără să privim înapoi.
Am fost un râu
dar am fost doi.
Apoi
a venit o zi,
și terenul s-a schimbat,
era plin de bolovani,
norii
și nisip denivelat.
Am fugit
țindu-ne de mână,
până când
o noapte
între noi
s-a cuibărit,
și tu ai cotit la dreapta
iar eu te-am
rătăcit.
Și acum curgem
pe drumuri diferite,
tu cu stropi din
mine,

eu cu părți din
tine,
independenți,
păduri străbatem,
orașe lăsăm
în amintire
și fără să știm
ne depărtăm
mereu.

Atingerea ta
se spală în ploi,
a mea în zăpadă
stă uitată.

Și n-avem forța
de a ne-ntoarce,
câci oceanul
ne cheamă
acasă.

Dar acolo,
poate,
printre valuri,
o parte din mine
fericită,
o parte din tine
va regăsi.